

1942-12-29

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Oldemor var Alheede Warberg.

Bedstefar Ensomhed: Andreas Conrad

Warberg; søn af Adelheede og Jørgen

Frederik Warberg. Familien boede på

gården Ensomhed. Stine: Christine

Warberg; gift med Andreas Conrad

Warberg.

Daisy Bergs mands navn kendes ikke,

og det vides ikke, hvem Kaj var.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse

m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens

bagside

Modtagersted:

Hareskov, Bakkevej 12

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens

forside

Omtalte personer:

Daisy Berg

Ellen Brønsted

Marie Larsen

Christine Mackie

Axel Müller

Ellen Sawyer

William Scharff

Janna Schou

William Schwark

Adelheyde Syberg

Alheede Warberg

Christine Warberg

Jørgen Warberg

Andreas Warberg, Albrechts far

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0591

Trykt udgave:
nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne C. Larsen takker mange gange for de gamle breve. Hendes og Astrids oldeforældre ofrede meget for, at deres søn kunne få en stor uddannelse, men han må have været en egoist, for de så ham ikke meget og hørte ikke fra ham. Farmoderen var ingen børneven.

Christine/Mornine Mackie kan ikke få økonomien til at hænge sammen, men hun har fået penge forærende.

Hvorfor tror Astrid dog, at hun har kræft?

Laura/Bibbe Warberg har været hjemme i fire dage. Ellen Sawyer har været på besøg til frokost. Marie Larsen holdt jul hos Johanne/Junge og familien. Alle fik gode gaver.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet med kuglepen på kuvertens forside:]

3-1-03.

15 april, 2001.

27 marts 2001.

16-6 2000

BWP.

Påskelørdag. [Pil til denne linie fra "15 april 2001"]

[Med sort blæk:]

Fru A. Warberg-Müller

Bakkevej 12

Hareskov St.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St. Fyen.

[I brevet:]

29-12-42. Kæreste lille Dis.

Nej, det var saa sandelig ingen uægte Julegave, du sendte mig; jeg tror da ikke, du kunde have sendt noget, jeg blev mere glad ved. Jeg ejer dem ikke og tilmed kendte hverken Elle eller jeg de Breve, og det var en meget stor Oplevelse for os at læse dem; Elle læste dem højt for mig af et Par Gange, for det er jo en helt stor Bog, og vi **nød** begge to at faa et lille Indblik i vore gode Forfædres Liv og Færden; vores Oldemor har sikkert været en Personlighed og baade klog og god. Sikken udmærket, hun da kunde skrive. Derimod fik jeg en Mistanke bekræftet, den, nemlig, at der må have været en hel Del at sige Bedstefar Ensomhed paa; han maa jo have sjoflet sine gamle Forældre i en temmelig høj Grad, og saa meget de dog havde ofret paa hans Uddannelse og saa pænt vores Oldefar altid skrev om de Pengeforsendelser, som har bragt dem baade Spekulationer

og Savn – men aldrig et Ord om, at det var svært for dem. Han kunde nok have gengældt det med at rejse til dem, naar de længtes så meget efter ham og i hvert Fald skrevet lidt flittigere til dem. Du kan tro, han har været en Egoist, hvad jeg nok har tænkt mig, Hvorimod "den gode Stine" nok har været et udmærket Menneske – dog vist ingen Børneven, for selv om jeg tydeligt husker hende og kan se hende for mig, følte vi Børn os ikke knyttet til hende og jeg mindes aldrig at hun har taget mig paa sit Skød (som Tante Minni saa ofte gjorde) eller snakket med os; men et Menneske kan jo ikke have alle Dyder: det var som sagt en stor Oplevelse at læse dem og jeg er lykkelig over at eje dem og at kunde efterlade dem til mine Børn, og jeg siger dig tusind Tak for dem. Fra Christine fik baade Elle og jeg det Billede, jeg her sender dig – dog kun paa Laan – og det er da ogsaa en hel Skat at eje. Mornine havde været saa forfærdelig dybt nede i Pengesorger, at hun var ved helt at fortvivle (hun kan jo ikke faa det til at slaa til) men saa ret inden Jul kom det væltende ind over hende med Mammon, et Legat paa 200 Kr. og andet; f. Eks. kom Daisy og hendes Mand med 50 Kr., Elle og jeg havde sendt hende hver 10 Kr – det hele beløb sig til 285 Kr. og det bragte hende paa Fode igen. Tak for dine lange Breve, hvor det dog var godt, at der kom en Vending i det for dig. Hvorfor spekulerer du dog paa Kræft – intet tyder dog derpaa, det kommer anderledes listende; men en Tyktarmslidelse (hvad det tyder som) er jo heller ikke saa morsomt have at trækkes med. Det er dejligt at I synes saa godt om Kaj; jeg har for Resten ikke talt om det til nogen, men maaske behøver jeg ikke at udvise Diskretion; dog var det muligt, at de Unge godt vilde have det lidt for sig selv. Min Oplevelse af din Tilstand slog en hel Kolbøtte da jeg læste, at du havde været i Kbhvn. for at ende Ærinder og være til Middag; men var det dog ikke lidt voveligt Ogsaa min Opfattelse af Jeres Formues Omstændigheder slog Kolbøtte, da du skrev om 90 Kr. til Julegaver. Ja, ja, alt er relativt – ogsaa Fattigdom. Bibbe kom Torsdag før Jul og blev til Tirsdag – 4 hele Dage. Manse lod hende baade hente (Dræby) og bringe i Bil el. maaske splejsede han og Tinge. Det var himmelsk at have hende, men havde jo været langt bedre at ha' hende i Julen; hun var meget sløj og træt og jeg var grædefærdig ved Tanken om, at hun skulde paa Arbejde så snart. Hun ringede Juleaften, det gode Barn, var kommen godt hjem og hun sagde, at det gik over Forventning med at taale Arbejdet. – Elle kom til Juleaftens Frokost, som altid er festlig; vi havde Peter og Sofie, fik Snaps og det hele var meget muntert. Tinge hentede hentede Marie i Kjerteminde ud på Eftermiddagen, vi havde en yndig Jul, stille og hyggelig. Den sidste Aften Bibbe var her fik vi Gaasesteg, Æblekage og Juletræ – helt som Juleaften

Elle cyclede hjem i Gaar, Mandag, Marie er her endnu.

[Skrevet på hovedet øverst på side 1:]

Her var mange og gode Gaver, Manse havde købt Bøger til os alle; jeg fik " - men dette frem for alt - - " Elle blev glad ved mit Tæppe til hende, det var nu ogsaa pænt. Bibbe fik en Sofapude og 10 Kr. til Hjælp til et Par Handsker – foruden flotte Gaver fra de andre. Elle gav mig rustfri Knive, som jeg manglede og var henrykt over. Du faar ikke mere denne Gang, jeg har saa uendelig meget at skrive; fordi Bibbe var her, sløjede jeg af med Juleposten og sprang mange over. Vil du takke Axel saa meget for den lille pæne og nyttige Kalender, og hilse den søde Janna, bare hun har klaret det enorme Slid.

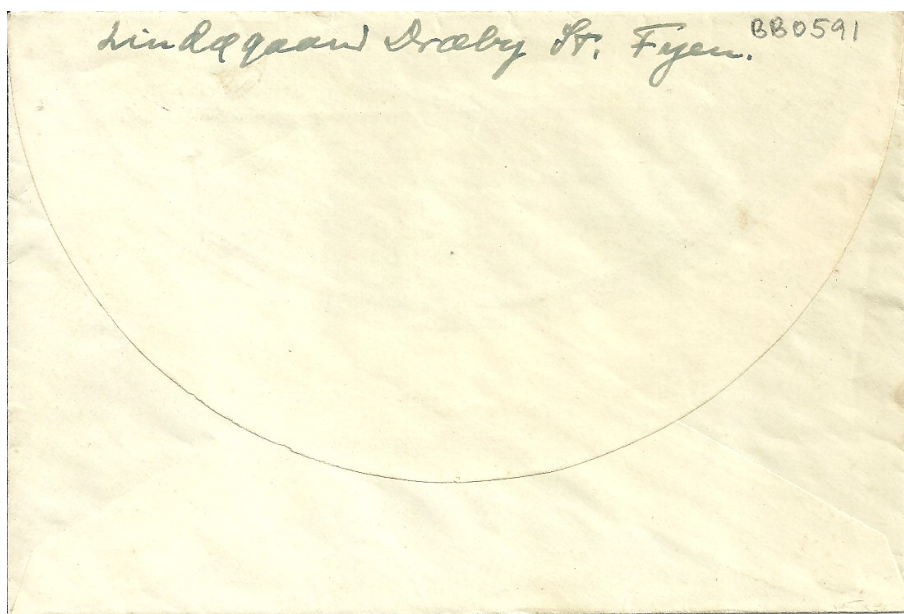
[Skrevet langs venstre margen side 2:]

Mon du ved, at Bes venter en Arving til Juni.

[Skrevet på hovedet øverst på side 2:]

Selv faar du mange goe Hilsner med Tak for Gaven fra din Junge.

24-11-44
 Hej, det var saa sandelig i sig selv en meget
 gave, du sendte mig; i tror da ikke, der
 kunde have sendt noget, i heller ikke glæde.
 Jeg ejer den ikke og vilmet kendte brevene
 alle eller i de Breve og det var en meget stor
 oplevelse for os at læse dem; alle læste dem
 højt for mig af et Par Gange, for det er en
 hell stor Bøge, og vi vil lægge to af saa et lille
 Indblik i vore gode Forfædres Liv og Færd;
 vore Alderdom har sikkert været en Person-
 lighed og haade klage og god. Pikken ved den
 him dag kunde skrive. Derimod fik i en
 Mistanke bekræftet, den nemlig, at de nok
 havde været en hel del af sig Bedstefar
 og usikkerhed paa; han maa i have spillet
 sine gamle Forældre i en temmelig høj Grad,
 og saa meget de dog havde afret paa hans
 Uddannelse og saa paa vore Alderdom altid
 skrev om de Tys Forsendelser, som han bragt
 dem baade Spekulationer og Færre - men
 aldrig et Ord om, at det var smukt for dem.
 Han kunde nok have gengæet det med
 at rejse til dem, naar de lægtes så meget
 efter ham og i hvert Fald have skrevet
 lidt flibligere til dem. Du har jo, han har
 været en igang, hvad i nok har tænkt
 mig, hvorfor den gode Pige "nok har været
 et lidendeligt Menneske - dog vist ingen
 Børnene, for selv om i tydeligt kunne høre
 og han se hende for mig, såle vi Børn ikke
 berøgt til hende og i skindes aldrig at høre
 har taget mig paa sit Skulder (som Tante Minni
 saa ofte gjorde) eller snakket med os, men et
 det enorme.

1950
- 860591

Menneſke kan jo ikke have alle Lyder.
Det var som sagt en stor Oplevelſe at høre
dem & j. er lykkelig over at eje dem & at
kunne ſkille dem til mine Børn, & j.
ſiger dig ſelvind Tak for dem. Fra Christen
ikke langt Ell. & j. det Billede, j. her sender
dig - dog kun paa Saan - & det er da ogsaa
et helt Skat at eje. Mornine havde været
saa forfærdelig dybt inde i Pengeſorgen, at
hun var ved Lidel at forvinkle (hun kan
jo ikke paa det til at ſtaa til) men saa
ret inden ſee kan det volderde vist over
hende med Mamma, et Legat paa 200 Kr.
& andet; j. 3 Kr. kan Daisy & hendes Mors
met 50 Kr., Ell. & j. havde været hende
hver 10 Kr. - det blev hellet sig til 285 Kr. &
det brakte hende paa Fod igen.
Tak for dine lange Breve, hvor det dog var godt
at der kan en Vending i det for dig. Hvorfor ſhede
der du dog paa Kraft - villet fylde da der
det kan man andeltes Listerne; men en Fuld-
karnslidelse (hvad det lyder som) er jo Løſen
ikke saa monom at have at trække med.
Det er dejligt at ſe dig paa godt an Kaj; j. har
for Risten ikke talet om det til mig, men med et
blichener; ikke at udvise Diskretion; dog var det vist
nok, at de ting godt vil have det lidt for sig selv.
Him Opholdet af din Tilstand dog en lidt Kallidat.
da j. Løst, at du havde været i Kåben. for at erde
drinder & var til Middag; men var det dog ikke lidt
novelt. L. dyder min Opholdet af ſine Fornemmel-
ſhedstidstid dog Kallidat, da du ſhies om 90 Kr. til
Julegaver. ja, ja, det er relativt - & saa Fatt. der
Billede kan Tonde, for ſee & blev til Tode - & Løſet
manne lod hende haad hende (Daly) & bring i Bille
et. maade ſpille med M. & Tine. Det var himmelst. at
have hende, men havde jo været langt bedre at ha
hende i Jule; hun var meget olj & M. & j. var
gradeford; vi tænke om, at hun stude på Kibegde
saa snart. Him ringet Juleaften, det god Børn
var kammun godt Lige & hun sagde, at det gik over
Fornemmel med at tale Alledet. - Ell. kan til Jule-
aften trakot, som altid er Jule; vi havde Tode & Løſet
fik Snaps & det hele var meget muntert. Tine hende
Marie i Kjekemid ud på Jule Middagen vi havde en
yndig Jule; Skide & herget. Den sidste Løſen Bille var hen
vik i Saaske, Kallidat & Juletra - helt som Juleaften
ille cykede Lige i Saan, Maade, Marie & herant.